

V letovisku Agadir je v zimě příjemně

Opravdové Maroko tady nehledejte. To zůstalo kdesi ve vnitrozemí. Agadir, to je spíše místo, kam se uchýlit, když v Evropě mrzne. Teploty tady v zimě dosahují až 28 stupňů Celsia. To už dávno objevili turisté z Německa, kteří jsou zde nejčastějšími hosty... I proto je Agadir takovým evropštějším Marokem.

Agadir vstal z popela

Vlastně za to může zemětřesení, které město v únoru roku 1960 srovnalo se zemí, v jeho troskách zůstalo patnáct tisíc lidí. Zemětřesení nebylo nijak zvlášť silné, jeho epicentrum však bylo přímo v medině (staré části města).

Tehdy se zdálo, že Agadir už nikdy nikdo nevzkřísí. Město sice vstalo z popela, ale jeho arabská duše leží pohřbena pod zemí, na které vyrostly nové ulice s přepychovými hotely, vilami, bazény a restauracemi.

Snad aby Agadir získal alespoň náznak patiny, stojí dnes v centru novodobý sūk (trh). Je obehnán červenou zdí, tak jako je to k vidění v Marrákeši či ve Fesu.

Oživit v troskách pochovanou medinu se však nepodařilo. Je to jasné, hned jak vstoupíte branou dovnitř. Nejsou to ty křivolaké uličky, ve kterých je možné se donekonečna ztrácet a jen složitě nacházet cestu ven. Chybí zde ta atmosféra drobných krámků, ve kterých se tísňí muži vyšívající dželaby, a úzkých uliček, kde je nutné uskakovat před jezdce na oslíkovi.

Můžete tady sice koupit pestrobarevné dželaby či kaftany, dřevěné velbloudy i barevné koření a bylinky, narazíte však i na džíny, mikiny, umělohmotné lavory či prací prášky. Tedy na věci, které zde vypadají tak nějak nepatřičně.

A tak je to s celým Agadirem. Jedinou původní památkou, která se zde zachovala, je Stará kasba (pevnost). Vypíná se nad mořem a hlásá: Věřte, nevěřte, i Agadirem procházela historie. Kasbu nemůžete přehlédnout, stojí na kopci a z pobřeží k ní vede klikatá osmikilometrová cesta. Pokud vyjedete nahoru, odměnou vám bude krásný výhled na město a pobřeží.

"Alláh - Národ - Král"

Nejzřetelnější je však nápis v arabštině vypínající se na kopci pod kasbou: "Alláh - Národ - Král". Že tento slogan tady platí, se můžete přesvědčit v každé restauraci či hotelu. Z jejich zdí se na vás bude usmívat král Muhammad VI. I "Alláh" má zde pevné místo. Když muezzin začne svolávat věřící k modlitbě, nechávají majitelé krámků obchod obchodem a vytáhnou si modlitební kobereček.

Agadir, to je především dovolená u moře a místo, odkud lze podnikat výlety do okolí. V zimních měsících koupání ocení spíše otužilci, ale přesto je příjemné procházet po devítikilometrové pláži a usednout v první kavárně, která vám padne do oka, a nad konvičkou místní speciality, silně oslazeného mátové čaje, pozorovat širokou pláž.

Korzující turisté bravurně uskakují fotbalovému míči, na každém kousku pláže se odehrávají tuhé boje mezi místními chlapci, z nichž rostou budoucí Maradonové a Figové.

Nedaleko nastavují slunci tvář marocké dívky s šátkem ležérně přehozeným přes hlavu. "Tak takhle tady vypadá zima," směje se Hasan pracující v kavárně Kermess. "V létě je to tady jiné, pláže jsou

přeplněné turisty. Teď je tu pohoda."

Pro ty, kteří se již nabažili nicnedělání, jsou tady půjčovny vodních skútrů či velbloudáři. Za drobný bakšiš se můžete svézt na velbloudovi nebo se s ním zvěčnit do rodinného alba.

A pokud vás i tohle omrzelo, vydejte se do přístavu (kromě neděle, kdy je zavřený). Tam to tepe, tam uvidíte tu pravou tvář Maroka. Namiřte si to rovnou do pavilonu rybích aukcí neboli do tržnice.

Právě sem míří majitelé restaurací, aby naplnili své lednice a mrazáky; konkurence, ale i boj o ceny jsou nelítostné. Kolem vyvolávače se v chumlu tlačí, přešlapují a odstrkují kupující, ozývá se křik, nadávání, ale i výhrůžky. Z ochozu, který obklopuje aukční místnost, vidíte zoufalé lomení rukama, občas se někdo s někým chytne pod krkem a kolem létají bedny z nejroztodivnějšími a nejbarevnějšími druhy ryb.

Než se nadějete, aukce v jednom z boxů končí a vyvolávač se přesunuje dále. A mumraj začíná nanovo. Čas tady doslova letí a vy opakovaně mačkáte spoušť fotoaparátu. I takový je Agadir. I takové je Maroko.

Jak se tam dostat

Do Agadiru pořádá zájezdy řada cestovních kanceláří. Do Maroka je nutné vízum.

Kam se ještě vydat

Z Agadiru lze podniknout cestu do městečka Tioute. Nahoře na kopci stojí kasba (pevnost), která slouží jako restaurace s tradiční marockou kuchyní. V údolíčku pod ní můžete navštívit palmáři. Z Tioute je to coby kamenem dohodil do Taroudantu, malého městečka s tradičními súky, vystavěného z červené hlíny.

Zdroj: www.idnes.cz